

Upravišтво: Ljubljana, Pucničjeva ulica 5.
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Inseratni oddelci: Ljubljana, Pucničjeva ulica 5 — Telefon št. 31-22, 31-23, 31-26

Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta 42

Računi: za Ljubljansko pokrajino pri pokrajinskem zavodu št. 17.749, za ostale kraje Italije Servizio Conti. Cori. Post. No 11-3118

IZKljučNO ZASTOPSTVO in oglašje iz Kt. Italije in moztovstva tma

Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO

JUTRO

Izkušnja vsak dan v nedeljsko
Naročnina: mesečno Lr 18,-
za inostranstvo vključno s poštnimi
troški Lr 36,50.Uredništvo:
Ljubljana, Pucničjeva ulica št. 5. — Telefon
31-22, 31-23, 31-24.

Rekopisi se ne vračajo.

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di propaganda italiana ad estero:
Unione Pubblicità Italiana S. A. MILANO.

La lotta in Sicilia

Scentri aerei nel cielo di Messina — Un incrociatore e tre piroscafi nemici affondati — 16 velivoli abbattuti

Comando Supremo. - Bollettino di guerra. Nr. 1178:

Le truppe tedesche appoggiate ai monti Peloritani hanno anche ieri ritardato con azioni manovrate l'avanzata delle forze avversarie nella zona dello Stretto di Messina. Reparti da caccia del 40 stormo e del 210 gruppo intercettavano varie formazioni nemiche. Nel corso dei ripetuti scontri i nostri valorosi aviatori abbatterono cinque »Spittfire« e tre »Curtiss«. In audaci attacchi a convogli nel Mediterraneo occidentale nostri aerosiluranti colavano a picco due piroscafi da 12 mila tonnellate, mentre un mercantile di medio tonnellaggio raggiunto da siluro esplodeva.

Nelle acque della Sicilia velivoli da combattimento danneggiavano gravemente due trasporti per complessive 9000 tonnellate. Sulle attrezzature portuali di Biserta aerei italiani hanno sganciato numerose bombe. Tre nostri velivoli non sono ritornati alla base. All'alba di ieri nostre motosiluranti, al comando del capitano di vascello Francesco Mindelli da Livorno, si portavano arditamente all'attacco di una formazione navale britannica presso capo Spartivento

Calabro ed affondavano un incrociatore leggero.

IncurSIONI sono state compiute su Viterbo, Novara e nuovamente questa notte su Milano. Ad opera delle artiglierie contraeree l'avversario perde quattro apparecchi a Viterbo e tre a Milano dove i danni risultano gravi.

Un altro bombardiere cadeva a dritta di Cagliari colpito dal tiro delle batterie della difesa.

Generale Ambrosio.

Gli aerei siluranti che hanno affondato i tre piroscafi di cui il bollettino odierno erano condotti dai seguenti capi equipaggio: capitano Cimicchi Giuseppe da Orvieto, tenente Terzi Vezio da Ancona (Apunzia) s. tenente Bernocchi Carlo da Perugia. — La moto silurante che nelle acque della Calabria ha colato a picco un incrociatore è comandata dal sottotenente di vascello Scialdone Antonio da Rimini.

Notizia. — Nell'incursione su Novara citata nel bollettino odierno sono stati finora accertati 14 morti e 10 feriti.

Boji na Siciliji

Letalski spopadi nad Mesinsko ožino — Sovražna križarka in 3 parniki potopljeni — 16 letal sestreljenih

Vrhovno poveljništvo. Vojno poročilo št. 1178.

Nemške čete so, opre na Peloritansko gorovje, tudi večerj za zavlačevalnim; manevri ovirale napredovanje sovražnikovih sil na področju Mesinske ožine.

Lovski oddelki 4. jate in 21. skupine so prestregli razne sovražne oddelke. V ponovnih spopadih so naši vrli letalci zbili 5 »Spittfire« in 3 »Curtiss«. V smelih napadih na konvoje v zapadnem Sredozemlju so naša torpedna letala potopila 2 parnika po 12.000 ton, medtem ko je neki trgovski parnik srednje tonaže, zadet od torpeda, eksplodiral.

V sicilskih vodah so bojna letala težko poškodovala 2 transporta s skupno 9000 tonami. Italijanska letala so obmetavala s bombami pristaniške naprave v Bizerti. Tri naša letala se niso vrnila na svoja oporišča.

Včeraj ob zori so naše motorne torpedovke pod poveljstvom kapitana bojnega broda Francesca Minvelli iz Livorna smele napadati neko britansko ladijsko skupino pri rtu Spartivento na Kalabriji ter potopile eno lahko križarko.

Sovražni letalski napadi so bili izvršeni na Viterbo, na Novaro in nocojšnjo noč zopet na Milano. V ognju protiletalskega topništva je sovražnik izgubil 4 letala v Viterbu in 3 v Milanu, kjer je ugotovljena zelo huda škoda.

Neki drugi bombnik se je zrušil v okolici Cagliarija, zadet od naših obrambnih baterij.

Torpedna letala, ki so potopila tri ladje, o katerih poročila današnje vojno poročilo, so bila pod poveljstvom naslednjih načelnikov posadke: kapitan Cimicchi Giuseppe iz Orvieto, poročnik Terzia Vezio iz Ancone (Apunzia), podporočnik Bernocchi Carlo iz Perugia. Motor na torpedovko, ki je v kalabrijskih vodah potopila neko križarko, je bila pod poveljstvom podporočnika bojnega broda Scialdone Antonio iz Riminija.

Pri poletu nad Novaro, omenjenem v današnjem vojnom poročilu, je bilo dosegajo ugotovljenih 14 mrtvih in 10 ranjenih.

Zgledna žilavost obrambe na Siciliji

V preteklih dneh so vojna poročila obvestila o nadaljnjem razvoju obrambne bitke italijansko-nemških čet na sicilski fronti.

Pod sovražnim pritiskom, močnem zlasti v sredini, kjer je bila akcija oklopnih sred-

Dvojna igra angleške propagande

Rim, 14. avg. s. List »L'Avvenire« proučuje v današnjem uvodniku še enkrat dvojno igrangleške propagande, ki danes pozablja na letitev med fašističnim režimom in italijanskim narodom, kakor je ponovno delala prej. Nasprotnik, piše rimski dnevnik, ki je strogo ločil Italijo in njen bivši režim po zgodovinskem 25. juliju, zanikuje italijanskemu narodu še sedaj prvi pogoj vsake svobode: to je čast. Nadaljevanje vojne in poraz onih sil bi preko vsega napravila Stalina za gospodarja evropske celine, in medtem ko bi bila Rusija združena zaradi vojne, bi bili Amerika in Anglija zaposleni na Daljnem vzhodu. V zvezi s temi razglabljanji navaja list članek ameriškega pisatelja Demarka Besa, ki je izšel v »Daily Mailu« in ki pravi dobesedno: »Sovjetski Rusiji bi se ne bilo treba udeležiti vojne na Pacifiku in zaradi tega bi ne imela interesa, da bi napadla Japonsko. Z druge strani pa Rusija dobro ve, da Anglija in Amerika, če bi jo Japonska napadla, morali priskočiti na pomoč iz istih egoističnih razlogov, ki so jih privedli, da ji pomagata v boju proti Nemčiji.« Novinar zaključuje v zvezi s temi izjavami, da bi niti Anglija niti Amerika ne mogli preprečiti razširjenja boljševizma po svetu, če bi bili Nemčija in Italija poraženi. Boljševizma nevarnost je torej slej ko prej grožnja. London in Washington bosta torej zaprla oči na preteklostjo in bodočnostjo krščanske civilizacije?

Križa v južno-afriški prehrani

Lorenzo Marques, 14. avg. s. Kakor poročajo iz Južne Afrike, so naraščajoče težave v prehrani dale ministrom povod za posebno sejo, na kateri so razpravljali o nujnih ukrepih, ki naj bi odpravili trenutni krizi v dobavi najnujnejših živil za prebivalstvo.

Naročite se na romane DOBRE KNJIGE

Neomajno prijateljstvo med Italijo in Madžarsko

Budimpešta, 13. avg. s. V madžarskih komentarjih o dogodkih v Italiji, prežetih z veliko simpatijo do Italije, prevladuje mnenje, da je pristrano prijateljstvo med Italijo in Madžarsko nespremenljivo, ker ne sloni na slučajnih razlogih, temveč na globokih zgodovinskih tradicijah. »Nemzeti Ujsag«, glasilo madžarskih katolikov, piše v današnjem uvodniku, da se je italijanski narod, ki ga veže z madžarskim neuničljivo zgodovinsko prijateljstvom, povrnil v obnovljenem duhu k svobodi, katerega mu je bila zagotovljena in zajamčena. Italijansko-madžarski prijateljski odnosi ostanejo nespremenjeni, ker so tako zakoreninjeni v tradiciji in zgodovini obeh držav, da nanje ne morejo vplivati notranje spremembe. Kar se je zgodilo v Italiji, je notranja zadeva velike zavezniške države. Madžari se ne nameravajo vmešavati v italijanske notranje stvari, morajo pa izraziti svoje globoko občudovanje in spoštovanje do osebe Kralja Italije in maršala Badoglija, velikega generala in državnika, ki je prevzel težko in veliko odgovornost.

Sprememba v vodstvu milanske občine

Milan, 16. avg. s. Župan, senator Galatari Scotti je podal ostavko. Vodstvo občine je bilo poverjeno s funkcijami komisarja dr. Giorgiu Boltraffiju, prefektu Kraljevine.

Izjava komisarjev sindikalnih konfederacij

Rim, 15. avg. s. Komisarji in podkomisarji sindikalnih konfederacij so podali naslednjo izjavo:

Podpisani komisarji in podkomisarji za konfederacije industrijskih delavcev, poljedelskih delavcev, trgovinskih delavcev, delavcev v kreditnih in zavarovalnih podjetjih in konfederacije profesionalistov in umetnikov, smatrajoč, da so funkcije, v katere smo poklicani, strogo sindikalnega značaja, ki ne dopušta nobene politične soodgovornosti, izjavljamo, da sprejemamo imenovanja v interesu države in naših organizirancev, da nadaljujemo likvidacijo preteklosti ter obnovu italijanskih sindikatov, ki upoštevajo tradicije starega sindikalnega gibanja in stremijo po takojšnji nepolitizirani organiziranosti, da imenujejo naravnost svoje predstojnike. Podpisani: Bruno Boozzi, Guido de Ruggero, Achille Grandi, Gioacchino Quarello Oreste Lizzadri, Raffaele Ferruzzi, Giovanni Roveda, Carlo Casali.

Letalski napad na Borneo

Tokio, 16. avg. s. Sedem sovražnih letal je ob zori 14. t. m. napadlo Balikpapan, luko v japonski oblasti na Borneu. Napad ni povzročil znatne škode. To je prvi pot nad Borneo od dneva, ko so japonske čete zasedle otok. Protiletalska obramba otoka je takoj nastopila in je naglo razpršila ameriški letalski oddelek.

Tanki in oklepnice

Po hrvatskem tedniku »Spremnost« pomenujemo naslednjo primerjavo tankov in oklopnice:

Ker pripada v sedanji vojni tankom nenavadno pomembna in celo odločilna vloga, je prav, ako se vsaj v glavnih oblikih spoznamo z njihovimi bojnimi lastnostmi, zgradimo njihovih skupin in njihovo bojno taktiko.

Predvsem je očitna nenavadna podobnost med borbenimi lastnostmi tankov in bojnih ladij (oklopnice). Kakor pri oklopniceh tako tvorijo tudi pri tankih kaliber topov, oklep in hitrost glavna borbena svojstva. Kakor pri oklopniceh se tudi pri tankih razvija tekmovalnost v smislu večanja topovskega kalibra, debeline oklepa in brzine vožnje.

To tekmovalnost seveda nujno vodi k povečanju teže in obsega tankov, kakor je tekmovalnost med oklopniciami vodilo k povečanju njihove tonaže. Ko so bile zgrajene prve oklopnice, so izpodirale komaj 500 ton, sedaj pa so najnovejši vzorci oklopnice prekorčili že tonažo 50.000 ton. Medtem ko je bila teža tankov najprej 5 ton, je sedaj prekorčila že 60 ton. Sorazmerno s tem se seveda tudi borbena moč tankov meri prav tako kakor borbena moč oklopnice po njihovi teži odnosno njihovem izpodirjanju vode.

Prav tako kakor oklopnice ne nastopajo na bojišču same, temveč v sestavi eskadere skupno z ladjami posebnih tipov, ki opravljajo najrazličnejša pomožna dela, tudi tanki operirajo v skupinah, v katerih je poleg njih nekaj lahkih oklopnih vozil za izvidniške posle, za obstreljevanje sovražne pehote, vzdrževanje zveze itd.

Nemci so sedaj dodali svojim tankom še posebna letala, ki se uporabljajo v borbi s sovražnimi tanki. S tem je še bolj poudarjena podobnost z eskadrami in flotilami oklopnice, v katerih sestav že davno spadajo tudi nosilke letal.

Prav tako kakor proti oklopnici na morju se uporabljajo sedaj mine tudi proti tankom. Podobnost med tanki in oklopnici je torej, kakor vidimo, zares nenavadno velika. Pri sistemu tankov pogrešamo samo podmornice in torpedovke, kakor jih poznamo pri oklopnicih, to pa zato, ker sama narava izključuje uporabo torpedov v vojevanju na kopnem.

Ker so torej borbene lastnosti tankov in oklopnice slične, je kajpak naravno, da je zelo podoben tudi njihov način borbe ali taktika. Taktika tankov je v tem, da se z osredotočenim udarcem prebije sovražna bojna razvrstitev ali zajamejo oddelki sovražnih tankov zaradi udara z boka in po možnosti tudi zaradi napada iz ozadja. V tej taktiki ima — kakor v bitki med oklopnici — prednost tista stranka, ki razpolaga s težjimi in boljimi tanki, namreč s tanki, katerih udarna sila in brzina sta večji od sovražnih.

Ta načela so upoštevali Nemci, ko so začeli graditi svoje tanke »Tiger« in posebne tipe letal za borbo proti tankom.

Ogorčene borbe na vzhodu

Hude sovjetske izgube — 193 sovražniških tankov uničenih

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 16. avg. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo danes naslednje poročilo:

Na kubanskem mostišču in ob srednjem Doncu so se ponesrečili krajevni sovražni sunki.

V odseku pri Bjelgorodu so bile sovjetske čete, ki so napadale vedno znova v zaporednih valovih, odbite iz bližine od nemških grenadirjev v ogorčeni borbi. Protinapadi oklopnih oddelkov vojske in SS so prodrl globoko v bok sovražnih napadalnih skupin, izmed katerih jih je bilo več obkoljenih in uničenih.

Medtem ko je zapadno od Orla sovjetska napadalna sila popustila, so sovjetske čete podvojile svoja prizadevanja, da bi s podporo oklopnih sil, protiletalskega topništva in močnih oddelkov topništva prodrele pri Vjazmi, Bjeliju in južno od Ladoškega jezera. Tudi tukaj so se vsi napadi ponesrečili ob odločnem odporu naših pehotnih in oklopnih divizij.

Povsod, kjer so sovjetske čete napadale, so pogete utrpele najtežje izgube moštva in materiala. Uničenih je bilo 193 sovjetskih oklopnih voz. Oddelki bojnih in str-

mogljivih letal so zlasti v srednjem odseku podpirali v težkih bojih se nahajajočo vojsko z uspešnimi napadi proti sovražnim kolonom na pohodu in izhodiščnim postojankam.

Medtem ko v južnem odseku siciliskega mostišča ni bilo bistvenega bojnega delovanja, se je ojačil sovražni pritisk v severnem odseku.

Nemška podmornica je potopila ob severni obali Sicilije v drznem napadu ameriško križarko tipa »Brooklyn«, ki je bila močno zavarovana od rušilcev.

Pri prodorih sovražnih letalskih oddelkov nad zasedeno zapadno ozemlje so nemški lovci in protiletalsko topništvo v zadnjih 24 urah sestrelili 16 letal, pretežno težkih bombnikov. Nadaljnjih 5 sovražnih letal je bilo sestreljenih v letalskih bitkah nad Atlantikom.

Manjše število sovražnih motilnih letal je preteklo noč priletelo nad severno Nemčijo.

Mesto in pristanišče Portsmouth so v pretekli noči oddelki nemških bojnih letal napadli pri dobri vidnosti iz nizke višine z velikim številom rušilnih in zažigalnih bomb.

Napad na velik konvoj pri Gibraltarju

170.000 ton prevoznih in več vojnih ladij potopljenih

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 15. avg. s. Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo naslednje izredno poročilo:

Skupina nemških torpednih letal pod poveljstvom majorja Klümperja je zvečer dne 13. avgusta nenadoma napadla veliki sovražni konvoj na Sredozemskem morju vzhodno od Gibraltarja. V napadu, ki je bil izveden s skrajno odločnostjo, so nemške posadke zalede s torpedi 32 sovražnih edinic. Dva rušilca in 4 do vrha natovorene trgovinske ladje velike tonaže, med

njimi ena petrolejska ladja, so se takoj potopile. Nadaljnjih 8 zadetih trgovinskih ladij se je ustavilo s požarom na krovu.

Zaradi nastopivšega mraka in močne reakcije protiletalskega topništva, ni bilo mogoče ugotoviti usode ostalih torpediranih ladij. Izvidništvo pa je vendarle ugotovilo, da je bilo najmanj 170.000 ton sovražnega konvoja potopljene ali tako hudo poškodovane, da se lahko računa z njegovo izgubo. 7 nemških letal se ni vrnilo na svoja oporišča.

Izčrpavanje sovjetske ofenzivne sile

Berlin, 16. avg. Sovjetske čete že tri dni napadajo skoro v vseh odsekih fronte od Ledenege do Črnega morja. Borba se je obnovila tudi na skrajnem severu na področju Louhi in na jugu Ladoškega jezera. To je jasno znamenje, da se je sovražniku posrečilo zamašiti praznine v svojih vrstah. Ki jih je pred nekoliko dnevi omenilo uradno poročilo nemškega vrhovnega poveljništva. Zlasti silovita je bila ofenziva na jugu Ladoškega jezera, vendar pa se je po nemškem komunikelu poskus za probo nemških črt ponesrečil, dasi je bil naskak podvzet z ogromnimi množicami oklopnih voz in letal. Središče orjaške borbe je še vedno južnozapadno od Bjelgoroda, boj pa se razvija z menjajočo se srečo, kakor pravi nemško uradno poročilo. Sovjetske čete imajo velike izgube, v približni izmeri kakor v drugih dveh odsekih, kjer že cel tedaj divjajo krvavi boji na zapadu od Orla in južnozapadno od Vjazme. Nemški glavni stan nima potrebe, pravijo v Berlinu da bi zavračal vesti moskovskega obveščevalnega urada.

Nemškemu glavnemu stanu tega ni treba, kajti nemški narod dobro ve, da se sovražniku ni posrečilo in da se mu ne bo posrečilo doseči tako pomembnih uspehov, ki bi lahko nevarno prevrnili sedanji strateški položaj. Nemški narod ve, da je zasedba tega ali onega obrobnege kraja brez vsakega pomena, pač pa se pri tem strahovito trošijo sovjetske vojne sile in sredstva. Kdor čita ta poročila z zemljevidom v roki, se bo prepričal, da so uspehi boljševiških vojsk resnično neznatni.

Kaj naj v resnici pomeni zasedba Kotelove, Ahtrike, Lebedina, Navlje in Hotinca? Kakšno važnost naj ima v splošnem sklopu operacij osvojitve nekaterih železniških središč zapadno od Harkova, južno od Brjanskja in južnovzhodno od Smolenska? Dokler so osnovne nemške črte nedotaknjene, so vsi sovjetski uspehi, čeprav se zdijo važni, popolnoma lokalnega značaja. Stalin si nikjer ni mogel zagotoviti pogojev za strateško zmago.

Taktika, ki se je poslužuje nemško vrhovno poveljništvo, pa je vedno bolj učinkovita. Dokaz za to je, da izguba Orla ni izzvala nikjer nikakršnega omanjanja fronte, kakor bi kaj sličnega ne moglo povzročiti izguba kakšnega drugega utrjenega mesta, na primer Harkova. V ostalem je dovolj značilno dejstvo, da anglosaška propaganda niti ne izraža možnosti, da bi bile ruske vojske sposobne predreti in prevrniti vzhodno fronto ter zopet osvojiti Ukrajino in Belo Rusijo in udariti proti srcu Evrope. To je vsekakor najiskrenjša želja Stalina, kar pa ne jemlje niti najmanj sile nemškemu odporu. Nemci se ne ozirajo na to, če sovražna propaganda zasmejuje njihovo taktiko elastične obrambe, zatrjujoč, da skušajo Nemci s to frazo zakriti le svoje neuspehe zadnjih šestih tednov.

V zvezi s tem smešenjem omenjajo nemški politični krogi zlasti izredno strupeno reakcijo, ki je bil deležen zadnji Götterslov članek. Jasno je, da je vedri optimizem nemškega ministra tudi na drugi strani Rokavskega preliva našel velik odmev. Gre za članek v sobotnem »Völkischer Beobachterju«, ki sta ga DNB in radio razširila v daljšem izveščku. Minister Götterslov je izjavil: »Dasi sovražnik z vsilo silo zatrjuje, da smo razočarani nad potekom operacij na vzhodu, to je čista neresnica. Nasprotno imamo dovolj razloga, da smo popolnoma zadovoljni, kajti kljub svojim neštevilnim napadom in strahovi-

tim izgubam sovjetske vojske niso mogle v ničemer izpremeniti sedanjega strateškega položaja. Mi nadaljujemo borbo na vseh bojiščih, ki so oddaljena na stotine in tisoče kilometrov od nemških tal in smo zavzeli ogromna prostranstva, ki so gotovo odločilni činitelji pri dosegu zmage. V Londonu, Washingtonu in Moskvi zasmejljivo zatrjujejo, da letos nismo sovražniku iztrgali niti pedi ozemlja. Nemški odgovor je zelo enostaven. Za zmago Nemci ne potrebujejo nadaljnjega ozemlja, ker jim zadostuje vse to, kar drže v svoji pesti in kar je velikega strateškega pomena.«

Kako silovito je članek ministra Götterslova razjaril nasprotnike, si je lahko predstavljati po napadih na nemški narod. V Berlinu pravijo, da se nemški narod ne zanaša na kak čudež, marveč veruje samo trdnosti in hrabrosti svojih vojakov, v učinkovitost svojega napadalnega in obrambnega orožja ter v vojaški genij svojega voditelja. (»Piccolo«.)

Sovjetska propaganda v Palestini

Carigrad, 15. avg. s. Na pobudo sovjetskih oblasti je bila organizirana v Tel Avivu rusko-židovska razstava z naslovom »Sovjetska zveza in Izraelci v vojni«. Na razstavi je predvsem sovjetski propagandni material o gospodarskem in socialnem delovanju kolhozov in o komunističnem umetniškem udejstvovanju. Razstava je dala komunističnim organizacijam po večini povod za razne propagandne manifestacije.

Občutne izgube ameriške vojne mornarice

Lizbona, 16. avg. s. Včeraj so v Washingtonu objavili poročilo o izgubi nekaterih ameriških ladij. Ameriška podmornica »Picketrel« se ni vrnila s patrolnih operacij in jo je treba smatrati za izgubljeno. Na Sredozemskem morju so bile izgubljene naslednje ameriške ladje: torpedovka »PC-498«, ki se je potopila 4. junija po eksploziji, matična ladja za podmornice »Redwing«, ki se je potopila 22. junija po eksploziji, minolovka »Sentinel«, ki se je potopila 11. julija po izkrcavalnih operacijah pred Sicilijo, rušilec »Mador«, katerega je potopilo neko letalo 20. julija pred Sicilijo.

Na Atlantiku je bila potopljena topničarka »Plymouth« dne 5. avgusta, nedaleč od obale Severne Karoline, po eksploziji pod vodno črto.

Podmornica »Picketrel« je pripadala razredu 6 edinic »Perch« in je izpodirala 1.330, oziroma 1.998 ton pod vodno površino, oziroma nad njo. Oborožena je bila s topom 76 mm kalibra, s protiletalskim topom 50 mm kalibra in s 6 torpednimi cevmi. Na površini je imela hitrost 17 vozlov, pod vodo pa 8 vozlov. Rušilec »Mador« je izpodirval 1.100 ton in je bil oborožen s 4 202 mm topovi, z enim 76 mm protiletalskim topom in z 12 torpednimi cevmi. Njegova brzina je znašala 34 vozlov.

Letalo padlo na vlak

Buenos Aires, 14. avg. s. Iz New Yorka poročajo, da je pri Ventoworju v Othau padel bombnik na tovorni vlak. 26 tovornih vagonov s živil je požar popolnoma uničil.

Moda in dom

Umetnostna obrt sodeluje pri novi modi

Nič novega ni pod soncem, boste dejali. In vendar se moda neprestano trudi, da bi iznašla kaj novega, včasih samo kako malenkost, in se pri tem poslužuje najbolj rafiniranih drobnih umetnin. Zlasti umetnostna obrt je že od nekdaj zvesta pomočnica mode pri izmišljanju najrazličnejših okrasov, ki utegnejo ustvariti iz stare prepro-

ste obleke nekaj novega. Tako je umetnostna obrt prav pred kratkim izumila za novo modo nad vse okusne pasove iz klobučevine s priklijučenimi drobnimi torbicami za ročke. Takšen pas lahko nosimo na lahki poletni obleki, prav tako pa ga bomo nosile tudi na jesenskih in zimskih oblekah. Novi klobučevinski pasovi so okusno izvedeni in pošti z raznobarnimi gumbi, prav tako so okrašene priklijučene torbice.

Dvobarvna moda

Se vedno najdemo v omari kakšne enobarvne ali vzorčaste blage, s katerimi lahko prenovimo ali tudi samo okrasimo staro obleko. Droben bolero iz impi-

meja in spretno vstavljen vložek v krilo napravita iz stare obleke popolnoma novo; s široko prуго iz barvaste klobučevine pa zanimivo osvežimo navadno volneno jupico, ki jo lahko oblečemo preko sleherne obleke.

Sodobne večerje

Naglo prirejena juha iz prepečenca (10 minut). Za štiri osebe pripravimo 2 l vode, 10-15 zdrobljenih kosov prepečenca, 2 kavni žlički surovega masla, nekaj limonovih olupkov, malo cimeta in ščepec soli ter vse skupaj prekuhamo. Nato pretlačimo juho skozi sito, 1 rumenjaka pa pretlačimo z nekoliko sladkorja, oddajamo temu malo po malem 1 kozarec belega vina in legiramo s to mešanico že gotovo juho. K tej sladki juhi serviramo za večerjo kompot.

Prepečene nadevane kumare. 4 ne preveč velike sveže kumare dobro obrišemo in prežemo po dolgem čez polovico, ne da bi jih olupile. Nato izrežemo koščice in nekoliko mesa, da dobimo prostora za nadev. Notranjost vsakega dela dobro posolimo, da izstopi voda. Nadev pripravimo iz nekoliko suhega kruha, ki smo ga namočile v juhi, ozele in dobro zmečkale, 1 žličko paradiznikove meze, 1 drobno nasekljanega stroka česna, nasekljanega peteršilja, soli in popra. Vse to dobro premešamo, nato pa napolnimo z nadevom dobro osušene kumare in jih položimo v dobro namazano kozico. 2 žlici paradiznikove meze premešamo s kavno žličko moka in vse to raztopimo v mali skodelici surovega mleka ali vode. Nadevane kumare potresemo s kruhovimi drobtinami in zalijemo s pripravljeno omako, ki smo jo začimile s soljo in nekaj kap-

ljicami ekstrakta za juho. Kozico pokrijemo in dušimo v pečici kakih 35 minut. Jed serviramo v kozici, zraven pa damo nekaj osoljenega krompirja.

Ragu iz melancanov. 8 malih melancanov olupimo in narežemo na drobne kocke. V 2 žlicah vročega olja lahno prepražimo 1 nasekljano čebulo, nato dodamo melancane, jih posolimo in potresemo z 1 jedilno žlico moka. Ragu zalijemo z 1 skodelico juhe, dodamo 1 žlico paradiznikove meze ter 1 žlico nasekljanega peteršilja in ga kuhamo kakih 20 minut. Preden serviramo, začimimo z limonovim sokom. Tudi to jed serviramo z nezabeljenim slanim krompirjem.

Mlado Jutro

Manica Komanova:

Teta s cekarjem

»O — teta! Dobro došli! Radi vas imamo, prav radi. A vendar ste se nam zadnji čas nekoliko zamislili. Le nič tako poredno ne pomenzikujte!«

Teta hrkne: »Khm, khm. Zamislila? S čim pa? No, na primer?«

»S čim — še vprašate? Zakaj pa nosite cekar s seboj? Ali ga ne mislite kar nič zapaziti? Čakamole!«

»Glej jih, glej! Cekar vidite, samo cekar kajpada. Mojih ovir, težav pa ne opazite.«

»Kakšnih ovir? Kakšnih težav, teta?«

»I — saj veste da sem bila na potevanju Sicer v tujini navadno napolnim cekar. Toda na zadnjem pohodu sem imela smolo. Hodila sem skozi goščo. Pa se mi je cekar raztrgal. Vsa tista pisana roba, ki jo imate tako radi, se je porazgubila. Ostal mi je samo cekar, prazen, raztrgan.«

»O, teta! Ubožica! Ne zamerite! Mlade butičke nismo mislile na to.«

»Vem, vem. Da bi vam zamerila — kje ne! Mi ostanemo prijatelji. Sicer pa tako na prazen spet nisem kakor morda mislite. O, tisto pa ne. Cekar se mi je raztrgal in izpraznil, res je. A takoj sem nabrala raznega šiba in bilja in ga korenito zakrpal. Potem sem pa urno začela na novo iskati in metati vanj. In tako bo že nekaj mabega za vas. Kaj pa hočete?«

»Teta, teta, kako ste dobri! Kar vržete iz cekarja, vse hvalčno sprejememo. Povestico ali uganko, kar hočete!«

»Danes sem še trudna. Naj bo torej uganka, ki je krajša. Čuj! Zgodilo se je v mestu. V neki visoki palači. Služkinja je stala na oknu petega nadstropja in umivala šipe. Naenkrat je omahnila in — joj — padla z okna dol. Kaj se je zgodilo z njo? Kaj mislite, otroci?«

»Malčki hitijo vsi vprek:«

»Ubila se je revica, jelite! Gotovo se je ubila.«

»Ni bilo tako hudo, kričarki moji, naka! Niti ranila se ni. Služkinja se je znašla na tleh čisto zdrava.«

Poslušalčki na široko odpirajo usta:

»Teta, to ni mogoče. Pasti iz petega nadstropja in ostati nepokodovan — ne, ne! Takšna visočina in potem trdi mestni tlak —«

»Hahaha! Otroci, saj nisem trdila da je služkinja padla navzven, na cesto, ne, ne. Rekla sem, da je omahnila in padla dol. Ampak ne na cesto, marveč v sobo na tla, ki so bila komaj en meter pod oknom.«

»Hihhihi, hehehe,« je zadonel iz otroških ust. Tudi teta se je namuzela zgrabila cekar in palico ter odpeljala dalje.

Za bolezen so zdravila

Pred leti sem imel na poštnem uradu neke na Dolenjskem priložnost spoznati prav posebnega človeka, ki je opravljal službo poštarja. Ljudje so trdili o njem, da ni čisto pri pameti in da je že marsikomu takšno zagodel, da je vse svoje življenje ne bo pozabil. Zlasti proti ženskam je čutil hud odpor, ki si ga niso znali razložiti. Malo je bilo ljudi, ki jim je kaj zapal. Polagoma sva postala prijatelja in je potem postal zaupljiviši tudi proti meni.

Nekega dne je prišla v vas zdravniška kolona. Vse je vsrlo po vasi, ko so dospela zaščitne sestre v svojih značilnih oblekah in dva zdravnika. Otroci so se zbrali okoli avtomobila, se muzali in šepetali med seboj. V šoli so zvedeli, da bodo naslednji dan zdravniško preiskani. Na vseh domovih se je pričelo veliko umivanje. Pri ugodnih šimnovih so imeli veliko kad, ki so jo uporabljali samo za kopanje otrok. Le-to so si ves dan hodile izposojevati sosedice. Iz domačij se je slišalo hkrati smejanje in jokanje otrok, ki so se morali prepustiti materinim rokam. Povsod je dišalo po svežem perilu in dišečem milu, ki so ga uporabljali le za posebne prilike.

Drugo jutro so se zbrali otroci v nedeljskih oblekah v šoli, pridružilo pa se jim je tudi nekaj žensk in moških, ki so hoteli prositi zdravnika za pomoč proti bolezenskim nevišostim. V kotu je sedela mati Polona, ki jo je bolela noga. Bosa je bila stopila na koso in se močno urezala; rana se ji ni hotela zaceliti. Šepetaje se je pogovarjala z debelo sosedo, ki je čutila od zadnjega prehlada notranje težave. Ko jima je zmanjkalo besed, sta se zazrli v mlado sestro z belo ruto na glavi, ki je pripravljala in urejala listine v čakalnici.

»Poglejte, mati Polona, kako kratko krilo ima gospodična«, je dejala sosedica. »No, vse kar je prav. Naš župnik bi ji že povedal, kar ji gre. Še kolen nima pokritih. Po ustnicah se je tudi namazala z neko rdečo barvo. Jojs, jojsa, kako so postale današnje punce sprjane! Le kaj bi rekli moji stari, če bi se jaz takale prikazala pred njimi; krilo nad kolenom pa vsa našnirana po obrazu. Še ust bi ne imela časa odpreti, pa bi že bilo po meni.«

»Pst, pst, da vas ne bo slišala!« je posvala mati Polona sosedo.

Počasi je prišla vrsta tudi nanju. S strahom sta vstopili v sobo. Zdravniku, ki jima je prišel naproti, sta zaupali svoje bolečine in težave. Stara mati Polona je pri pregledu srmežljivo pomolila zdravniku nogo izpod krila. »Hudega ne bo nič,« je dejal gospod doktor, ko je pazljivo motril rano, »samo mazati bo treba z zdravilom, ki vam ga bom zapisal. Ime je bilo res nenavadno, mati Polona ga še nikoli v svojem življenju ni slišala. »No, saj je vseeno! Študirani lekarnar bo že vedel, kaj in kako mislijo gospod doktor.« Se je oddalila ženska, ko je odhajala. Na trgu je počakala svojo sosedo, ki se je pomudila pri zdravniku nekoliko dalje časa. Slednjic jo je ugledala in hitro stopila proti njej. Vzhičeni sta si pripovedovali pravkar doživete občutke.

»Ti ljubi Beg,« je dejala Polona, »saj sodelo se mi ni, da znajo biti tako učni ljudje tako prijazni z nami. Zdi se mi, da ne čutim več bolečin. Tisto zdravilo, ki mi ga je zapisal zdravnik mi bo gotovo pomagalo.«

Ker sami nista mogli iti daleč v sosednji trg po zdravila, sta se spomnili domačega poštarja, ki ga je pot mnogokrat vodila tja. Sli sta na pošto, kjer sta našli poštarja pri deljenju pism, ki so pravkar prispela.

»Kaj bi radi, ljubi botri? Mogoče pisemček iz Amerike?« ju je opogovoril poštar, ko sta se buječe dremali ob okenčku.

»Kaj nas boste dražili, gospod poštar, saj veste, da nimava nikogar v Ameriki, se je

oglasila mati Polona. »Za uslugo sva vas prišli prositi, pa brez zamere že vnaprej.« Razložili sta mu zadevo, oddali listke in se veselili nad dobro opravljeno potjo vrnil.

Postar je ostal moč beseda. Še drugi dan je ženicama izročil zdravila, po kateri sta ga poslali.

Minilo je nekaj dni od tega, ko sem šel na poštni urad, da dvignem pošiljko, ki sem jo že dalj časa pričakoval. Ob tej priliki sem se zapletel v pogovor s poštarjem. Iz njegovega vedenja sem sklepal, da mi hoče povedati nekaj vsega. Nsem se zmotil. Da bi ga sinit, tega poštarja, ženskama, ki sta ga poslali po zdravila, je le-te zamenjal, tako da si je nalezala mati Polona nogo s kapljicami, ki so bile namenjene njeni sosedici, a njena sosedica je zauživala mazilo, ki je bilo določeno za celjenje Polonine noge. Prestrašil sem se. Naravnost s pošte sem ga mahnil k materi; Poloni in njeni sosedici, da ju opozorim na pomoto ohranimo prevaro.

Ko sem dospel do nizke kmečke niše, sem že v vrtu zagledal mater Polono s sosedo, ki sta pripravljali lan za obdelavo. »Kdo bi si mislil! Kar obe muhi na en mah!« sem si dejal. Umiril sem korak, da bi bilo videti, kakor da sem tvoj misli prišel po sprehodu.

»Dober dan,« sem pozdravil in se približal ograji.

»Bog ga daj, gospod!« sta odgovorili obe hkrati. »Ste na sprehodu, kajne? To se prične in vsakdo si ga ne more privoščiti. Mi kmetje moramo garati od jutra do večera, pa še nam zmanjka časa.«

»No, no! Menda ne bo tako hudo,« sem pripomnil. »Kako pa kaj zdravje pri vas?« sem spjel vodo na svoj mlin in ušesa so se mi napela, da bi ničesar ne pršilal.

»I nu, kaj hudega ni več. Pred tednom dni pa sva morali obe k zdravniku, da naju je počakal mati Polona so dobili še nekaj mlo sredstvo za svojo nogo, samo malo peklo je se je oglasila sosedica. »Jaz pa sem morala jesti neko mazilo, da me je hudo enalo. Težko sem ga požirala, ker je bolj in bolj raslo v ustih. Koristilo je na le. Sedaj sem zopet zdrava. Pa tudi materi Poloni se je že skoraj zacelila rana. Zdravnikom nisem nič kaj zaupala, no pa vi vidim, da se razumejo na svoje stvari.«

Namuznil sem se in obenem oddahnil, da se zadeva ni končala bolj tragično. Še malo smo pokramljali, nato pa sem odšel po svojih opravilih. Grič.

SPORT

20 milijonov ljudi hodi na tekme

Kljub vojni in njenim nevišostim sta prav do zadnjega sport in telesna vzgoja razen tisoč aktivnih pristavev pritegovala tudi velike množice gledalcev. Pri nas doma te številke nikoli niso šle v tisoče, toda vendar se je prav v letošnji sezoni pokazalo, da je začelo zanimanje za sportne prireditve od nedelje do nedelje naraščati in bi bilo s pogoji lahko dosego še višino, kakršne nismo bili vajeni niti v prejšnjih časih, ko je bilo športno življenje vse bogatejše po medkrajnih in mednarodnih prireditvah.

Tako torej drži, da v statistiki, ki jo mislimo objaviti, naše domače športno občinstvo nima nobene pomembne vloge, toda pri vsem tem je le zanimivo vedeti, da hodi na sportne prireditve — in sicer so tu misljene samo nogometne — letno nič manj kakor 20 milijonov gledalcev. Podrobnejši podatki, po katerih je sestavljena ta ogromna skupna številka, so približno takile:

V Nemčiji so v zadnji neokrnjeni sezoni našli na nogometnih tekmah okrog 6 milijonov gledalcev, od katerih jih je ena šestina prisostvovala prvenstvenim tekmam po raznih okrožjih.

V Italiji je vse nogometne tekme ene sezone gledalo okrog 4 milijone gledalcev, od katerih jih je bila najmanj polovica navzočna na prvenstvenih tekmah posameznih divizij.

Na Madžarskem so zabeležili v eni sezoni okrog 2 milijona nogometnih obiskovalcev, med katerimi jih je odpadlo več kakor polovica na številne prvenstvene nastope med tamkajšnjimi profesionalci.

Na Španskem je nogometne tekme obiskalo podpiraj milijon gledalcev, v Franciji pa je obisk vseh nogometnih prireditev dosegel en milijon ljudi in približno toliko jih je bilo tudi v Češko-moravskem protektoratu.

Iz ostalih držav kaže pregled naslednje: V Švici 500.000, na Švedskem 400.000, na Danskem ter Nizozemskem 300.000, na Portugalskem in v Rumuniji 250.000, v Bolgariji 180.000, na Slovaškem 160.000, na Hrvaškem 150.000, v Turčiji 150.000 itd. Po gornjem res ni pretirana trditve, da hodi v Evropi na nogometne tekme letno skoraj 20 milijonov gledalcev.

Izmed vseh teh prireditev je doživel rekord nogometna tekma za prvenstvo Nemčije, ki je bila v berlinskem olimpijskem stadionu in na kateri se je letos zbralo nič manj kakor 100.000 gledalcev naenkrat.

Drobne zanimivosti

Bankovci so deževali. Ob progi lapon-skega ekspresa na Švedskem so se dni našli mnogo bankovcev, ki so ležali ob tiru v dolžini 20 km. Bankovci so imeli vrednost po 10 švedskih kron. Med vožnjo ekspresnega vlaka se je namreč razbil vagon, v katerem je bilo za 900.000 švedskih kron švedskih »kovačev«.

Koze v Carigradu. V carigradskem vilajetu se je pojavila epidemija črnih koz. Doslej je razsajal v Carigradu pegavec, ki je zanteval že mnogo žrtev.

Telepatija

Henrik je čutil nemir v duši in ker je bil mladenec brez vsake domišljije, se je bal, da bi utegnil biti bolan. Pogledal je na uro: Še tri ure — je pomislil, — še tri ure — potem pa podpisal pogodbo in prosti bom. Ta misel pa ga ni veselila. Ustavil se je pred izložbo ženskih klobukov, čeprav dotlej ni nobenega pogledal, in pod vsakim klobukom se mu je zdela, da vidi nasmejan Marijin obraz. Obraz Marije, ki ga je klicala, Marije, ki mu je pošiljala z roko poljub, Marije, ki ga je s plantičmi okoli nepremično gledala.

Tako ne gre več, — je dejal Henrik glasno, a neki gospod, ki je slučajno prišel mimo, je potrčil do z resignirano melanholijo.

Jaz vedno trdim, da so ti klobuki napad na zdravo pamet, — je zamrmral gospod. Toda Henrik se ni zmenil zanj.

Marija, — je pomislil, — morda se ji je pravkar pripetila nesreča.

Kar se je zgodilo potem, se mu je zdela kot sanje. Henrik je ustavil avtomatski in se odpravil na kolodvor. Tam je stopil v vlak, namenjen v Milan. In še preden se je prav zavedel, kaj je storil, mu je izginil Neapeli izpred oči in steber dima, dvigajoč se iz žrela Vezuva, je postal malone neviden.

Drugi dan je prispel Henrik v Milan in se takoj odpravil na dom svoje neveste. Stopil je v sobo in zagledal deklet, sedelo v naslonjaku nasproti matere. Objel jo je in poljubil.

Kaj se je zgodilo? — je vprašal, komaj prikrivajoč svoj nemir.

Marija ga je vprašujoče pogledala, ker ni vedela, za kaj gre.

Nič — je odgovorila končno. — Sicer pa, — zdaj se spominjam. Mačka mi je požrla desni rokav volnenga telovnika, ki ga pletem. Ali misliš, da ji bo to škodovalo?

Navadno človek ne skače kakor norec na vlak in se ne vozi skozi vso Italijo, da bi ga obvestili o mački, telovniku in volni. Henrik je odkimal z glavo.

Govoril sem o tebi, — je izpopolnil svoje vprašanje. — Ali se ti ni zgodilo nič hudega?

Nič. Kako pa prideš do tega vprašanja?

Cuj. Bil sem v Neaplju in naenkrat se mi je zazdelo, da slišim tvoj glas, kako me kličeš. Videl sem te povsod, v izložbah, v ogledalih. Skratka, nisem se mogel premagati, skočil sem v prvi vlak in evo me tu.

Mati in hči sta se spogledali in iz njunih oči je odsevalo zmagoslavje.

Draga! — je vzdihnila mati!

Draga! — je ponovila hči in sramežljivo povesila oči.

Zdaj je razumel Henrik še manj kakor prej.

Cuj, — mu je pojasnila Marija končno, — hotela sem napraviti telepatidski pokus. Mislila sem osredotočeno nate. Zbrane sem imela vse misli. Klicala sem te v duhu in želela, da ti prišel k meni. Ti si me slišal in prhitel sem. Oh, draga, kako lep vtikaz ljubezni sva doprinesla drug drugemu. Čeprav sva bila več sto kilometrov narazen, sva se razumela in celo govorila sva lahko.

Srečen človek! — je dejala mati in sklenila roke.

Tisti hip se je pa zazdelo Henriku, da je postal plinška steklenica. Ves je kipek in zdela se mu je, da ga je nekaj stisnilo v grlo. Planil je pokonci, nasilno požrl slino in kri mu je zalila obraz bolj kakor se spodobi to Evropcu.

Torej tako je bilo? — je komaj spravil iz sebe.

Da, dragi, tako je bilo.

In ti misliš, — je poskusil z največjim naporom pogoltniti kroglico, ki se mu je zdela, da mu tiči v grlo, — in ti misliš, da bi mogel to prenesti? Mar verjameš, da sem pripravljen poročiti se z dekletom, ki more uveljaviti svojo voljo celo na daljavo 700 km?

Bil je globoko užaljen in zdela se mu je, da mora zdrciti vse okrog sebe.

Zena, ki je kriva, da sem ob najboljši posel v svojem poklicu in to zaradi njenih bedastih telepatidskih poskusov! Dragi, motiš se, poročim se z normalnim dekletom, ti si premočna zame. Ponovi svoje poskuse s komur hočeš, jaz pa nočem več utrpeti škode v svojem poslu.

Mati in hči sta osuplo molčali. Henrik je pa ves gorel sredi sobe, podoben poletnemu solncu ob zapadu.

Telepatija! — je ponovil zaničljivo in po glasu se mu je poznalo, da je silno razburjen. In že je izginil ob silnem tresku. Treska pa ni povzročil orkan, temveč vrata, ki jih je zaloputnil za seboj v svoji mladeniški ognjivosti.

Emilio Salgari: 40

KRALJICA KARIBOV

Slišati je bilo, kako so možje znova krenili po stopnicah navzgor. Na to je spet vse utihnilo...

»Menda so opustili misel, da bi vlomili vrata,« se je oddahnil Carmaux.

»Toda bombardiranja niso opustili!« je rekel kapitan. »Evo, poglej!«

Carmaux je pogledal skozi strelniko na dvorišče. Pri svitu plamenic je videl množico vojakov in dva topa, namenjena na stolp.

»Prekleti!« je vzkrilnil.

»Nazaj! Saj vidiš, da prihajo na netila!«

»Mi ne bomo!«

Mornar je odskočil.

Trojica flibustirjev je jela čakati vzbuha, a topa sta ostala nema, namesto da bi bruhalo svoje izstrelke na stolp.

»Kaj je spet to? Ali španci nečesto poškovati stolpa, ali nas hočejo dobiti žive v pesti?«

»Najbrže zadnje!« je rekel gusar, ki je bil znova stopil k strelnici.

Nevarnost, da ga raztrga topovska krogla, ga ni plašila.

»Glejte, vojaki se pogajajo! Res je videti, da so opustili misel na obstreljevanje! Tam... nekaj častnikov... morda je celo poveljnik med njimi!«

»Nemara se hočejo izogniti izgubi, ki bi bile združene z uporabo sile? Ali pa morda upajo, da se bomo predali?«

»Saj vedo, da nimamo živili!«

»Ne vedo pa, da nas bodo jutri zjutraj

tovariši rešili!« je zmagoslavno rekel Carmaux.

»Počasi, prijatelji, počasi!« ga je opomnil Ventimiljski. »Do solnčnega vzhoda so še tri ure, in dotlej se lahko marsikaj izpremeni!«

»Česa se bojite, kapitan?«

Da nas ne bi španci prisilili k predaji!«

»Nekaj skrivnostnega nameravamo!« se je oglasil Moko, ki je stal dotlej za železnimi vrati in vlekel na uho. »Zdi se mi, da vale sode po stopnicah!«

»Pa ne sodov s smodnikom?« je vzklilnil Carmaux in prebledel. »Menda nas ne mislijo pogoltni v zrak?«

»Mogoče!«

Tega ne smemo dopustiti, kapitan!«

»Kaj naj storimo, da jim ubranimo?«

»Ragu odprimo in padimo po špancih, preden utegnejo zažgati podkopi!«

»Misel ni slaba, a mnogo s tem ne bi dosegli!«

»Rajši umrem z orožjem v roki, kot da bi zletel v zrak kakor svezhenj čunj!«

»Dobro!« je rekel Ventimiljski. Preden pa je dal povelje, je še enkrat pritislil uho na vrata in pazljivo prisluhnul.

Na njegov migljaj je črnec mahoma odprl težka vrata. Sredi stopnic so zagledali štiri vojake, ki so pod narednikovim vodstvom valili sod nizdol.

Gusar je planil k njim in z mečem prebodel tistega, ki mu je bil najbližji. Toda narednik mu je pogumno zaskočil pot in ga napadel.

Ostali trije so med tem zbežali po stopnicah nizdol.

»Flibustirji!« so kričali. »K orožju!... K orožju!«

Sod je z velikim truščem zropotal v globino.

»S poti, ali pa te ubijem!« je kapitan zaklical naredniku.

»Sebastiano Maldonado pade na svojem mestu, bežati pa ne zna, gospod!« je odvrnil španec in spretno prestregel njegov sunek.

Tudi Carmaux in Moko sta bila prisiljena, a stopnice so bile tako tesne in narednikov odpor tako nepričakovan, da sta morala obstati.

Carmaux je vzel pištolo izza pasu in že hotel ustreliti po hrabrem naredniku, ko se je ta z vzkrikom sedel na tla.

Gusarjev meč mu je bil prebodel